

ALKORYTMI

3/2003



Pääkirjoitus

Syyskuun alussa lensin kahdeksi viikoksi Välimeren saarille alkavaa syksyä pakoon. Kun palasin, lukuvuosi oli jo täydessä vauhdissa, ja lehdetkin kellersivät jo. Tuli kiire rustata lukujärjestys loppulliseen kuntoon ja päästä alkuun opiskelussa. Pikku hiljaa aloin kuitenkin olla selvillä siitä, missä pitäisi olla ja minkä kurssin tehtäviä pitäisi tehdä milloinkin.

Toivottavasti myös te, uudet phuksit, olette päässeet opiskelun makuun. Muistan hyvin oman kahden vuoden takaisen phuksisyksyni. Opiskelijaelämä oli ehtinyt tulla jo hyvinkin tutuksi, mutta jostain kumman syystä itse opinnot vähän takkuilivat. Useimmat kuitenkin onneksi havaitsivat nopeasti, että opintomenestys korreloi yllättävän hyvin ahkeruuden kanssa. Minullekin tämä on jo alkanut valjeta, vaikka ajattelin olevani toivoton tapaus. Jos siis opinnot eivät heti alajuua, ei kannata lannistua.

Opiskelun lomassa voi hyvällä omatunnolla harrastaa jotakin itseään kiinnostavaa (muutakin kuin tietokoneisiin liittyvää). Se ei ole opintomenestyksestä pois, vaan auttaa päinvastoin pysymään vireänä. Tällä hetkellä erään iltapäivälehdessä kampanjassa korostetaan, kuinka ihmisen pitäisi käyttää molempia aivopuoliskojaan. Kyseisen lehden asiallisuuteen en ota kantaa, mutta kampanjassa piilee totuuden siemen. Ei pidä urautua.

Hyvä esimerkki oikean aivopuoliskon treenaamisesta on kiltalehden tekeminen. Tietokillan vaalikokous lähestyy kovaa vauhtia, ja Alkorytmin toimittajatiimin kokoonpano saattaa muuttua ensi kaudeksi paljonkin. Siksi toivon näkeväni vaalikokouksessa 20.11. paljon kiltalaisia, myös phukseja, joiden joukosta löytyisi potentiaalisia Alkorytmin toimitustyön jatkajia. Jos kiinnostusta on vähänkin, ei pidä ujostella. Toimijoita tarvitaan aina!

Tähän häpeilemättömään lobbaamiseen päätän syksyn ensimmäisen pääkirjoituksen.

Lopuksi heitän kuitenkin vielä ilmaan toiveen kaikille lukijoille: antakaa palautetta tästä ja kuluvan vuoden aikaisemmista lehdistä (niitä on edelleen kiltahuoneella)! Nykyisen toimituskunnan

kausi lähestyy jo loppuaan, ja olisi mukava tietää, kuinka olemme onnistuneet. Myös jatkoa ajatellen palaute olisi hyödyksi. Vuoden viimeiseen lehteenkin ehtii vielä vaikuttaa. Mitä te, arvonnkiltalaiset, haluatte ikiomasta lehdestänne lukea?



kuva: Tomas Günther

Värikkäin syysterveisin

Annu Myllyniemi
Päätoimittaja
annu@niksula.hut.fi

Palaute osoitteeseen alkorytmi@niksula.hut.fi.

Viimekevääiseen Tietotekniikka ja naiset -kyselyyn osallistuneiden kesken arvottiin Finnkinon leffaliput. Onnellinen voittaja oli Inga Miettinen. Kiitos kaikille kyselyyn vastanneille!

Alkorytmi

3/2003

Vastaava päätoimittaja
Ilkka Neuvonen

Päätoimittaja
Annu Myllyniemi

Toimittajat
Tomas Günther
Anu Markkola
Jussi Koponen
Simo Neuvonen

Vapaat
Eeva Mustonen
Riku Saikkonen

Ulkoasu
Annu Myllyniemi
Simo Neuvonen
Anu Markkola

Kansikuva:
”Alkorytminen transsi”,
Tomas Günther



Alkorytmi
Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:
PL 5400
02015 TTK

Painos:
200 kpl

Painopaikka:
Valopaino Oy

- 2 **Pääkirjoitus**
- 3 **Sisältö**
- 4 **Phuksitytön alkutaival TiKkilässä**
Anna Zaitsev kertoo kokemuksistaan
- 5 **Listat: Kiviäkin kiinnostaa**
- 6 **Puhiksen tervehdys**
- 7 **Edarivaalit**
- 8 **Hassunhauska hallitus**
Hallitus näyttäytyy jälleen kyseenalaisessa valossa
- 9 **Pikku-tikkiläisen puuhapalsta**
- 10 **Hävyttömän itsevarma huoltsikan baari**
Best-ravintola ”kriitikoiden” kynsissä
- 11 **Alkusanoja**
Laulunsana-arvoituksia
- 12 **Keskiaukeaman babe**
- 14 **Lenskin excu -raportti**
- 17 **Lentäviä lauseita Lenskistä**
- 18 **100 sanaa: Anteeksi**
- 20 **Jännittävä jatkokertomus, osa III**
- 22 **Kieli pitkällä: Kyrilliset aakkoset**

Jotain lainattua

Peruspalveluministeri Liisa Hyssälä keksii kuoppa kuumana keinoja alkoholialen haittojen vähentämiseksi.

Jorma Pokkinen Aamulehdessä

Phuksitytön alku- taival TiKkilässä

Anna Zaitsev



Kuva: Ville Saarinen

Nyt kun muutamaa viikkoa vanhempana ja viisaampana muistelen alkuaikojani Otaniemessä, voin vain hämmästyä siitä miten nopeasti kuukausi on kulunut. Vasta vähän aikaa sitten pakenin kamalan muuttokuoman keskeltä phuksioppaan takasivuilta löytyvän kartan kanssa tarkoitukseni löytää naistensaunan paikka. Tämä oli ensimmäinen reissuni Otaniemeen omin päin ja Espoossa viettämäni päivät pystyi vielä laskemaan yhden käden sormilla. Vaikka JMT:n etsiskely-yritykseni muuttikin pienoiseksi Otaniemi-sightseeingiksi, onnistuinkin muun muassa ajamaan päärakennuksen ohitse sitä huomaamatta, päädyin lopulta oikeaan paikkaan.

Elämäni ensimmäisten teekkarien tapaaminen saunalla oli hieno kokemus. Vaikka en ketään tuntenut, tunsin kuitenkin oloni kotoisaksi melkein ensimmäisistä hetkistä lähtien. Sama tunne on pysynyt koko täälläoloni ajan, vaikka melkein kaikki asiat, kuten esimerkiksi päärakennuksesta oikean paikan löytäminen, näyttivät ensin mielettömän hankalalta ja täysin järjenvastaisilta. Lapiokurssien ensimmäiset luennot parin sadan muun eksyneen näköisen fuksin seurassa ja kaikkien aikojen ensimmäisen Unix-koneen näkeminen ja jopa sen käyttäminen olivat mielenkiintoisia tapahtumia. Hetkittäin tuntui siltä, että olen aivan väärässä paikassa. Mikään komento ei tehnyt mitä piti, ja onohdin, miten emacs avataan, mutta sinnikkyys ja assarien vaivaaminen tekivät tehtävänsä. Tämäkin teksti on emacsilla kirjoitettu!

Yleisestikin kaikki tapaamani teekkarit ja teekkarien alut ovat olleet hyvin avuliaita. En tiedä johtuuko se siitä, että näytän koneen ääressä usein hyvin avuttomalta vai joistain muista seikoista, mutta harvinaisen paljon mukavia ihmisiä näyttää tänne Espoon laitamille pesiytyneen.

Suurin apu sopeutumisessa ensimmäisten viikkojen aikana on tullut killalta. Kuultuani joidenkin yliopistolaisten kitinöitä, olen huomannut, että ilman hyvin toimivia kilttoja fukseilla ei olisi mitään käsitystä mistään. Helsingin yliopiston biologian opiskelijaraukat eivät ole saaneet vielä edes haalareitaan, kemialaisista nyt puhumattakaan! Isohenkilöt, phuksiwaarit ja kaikki muutkin phuksien parhaat ystävät tekevät todella tärkeää työtä omalla ajallaan, ilman mitään korvauksia. Moisen vaivan näkemisen huomaaminen tekee hyvää kyyniselle tyttöselle ja palauttaa paljon uskoa ihmisten hyvyteen.

Killan järjestämät tutustumis- ja muut tapahtumat ovat olleet ehdottomasti näiden viikkojen parhaita asioita. Joka kerta on ollut

Listat

Kiven voimaa

hauskaa ja olen tutustunut huikeaan määrään mukavia ihmisiä. Vaikka olen parhaani mukaan yrittänyt päästä joka tapahtumaan paikalle, on kaikenlaista aktiviteettia ollut luultavasti enemmän kuin tunteja vuorokaudessa, tai ainakin se on tuntunut siltä. Tylsää hetkeä en olen vielä kertaakaan kokenut. Vaikka scheme tökkii ja ohjelmointi vaikuttaa ainakin toistaiseksi täydeltä mahdollisuudelta, olen jo kummastellut, miten olenkaan ikinä voinut edes ajatella meneväni johonkin muuhun yliopistoon.

Vaikka en ehkä koskaan opikaan koodaamaan ja vaikka joutuisinkin käymään scheme-kurssin uudelleen viittä vaille valmistuneena, en usko, että muualta löytyisi mitään, mikä voisi olla edes kalpea aavistus siitä, mitä Otaniemessä on.

Kuva: Tuukka Haapasalo



Juhlakansaa phuksisitseillä

1. Uudenmaan maakuntakivi on sarvivälke. Se on "tummanvihreä, karkea-rakeisena neliskulmaisoin välkehtivin pinnoin lohkeileva amfibolimineraali". Sarvivälke on toiseksi yleisin tumma mineraali Suomen kallioperässä.
http://www.gsf.fi/info/suomen_kivet/

2. Kivet huokuvat omaa energiaansa ja kertovat omaa tarinaansa. "Oranssin kiven pitäjä haluaa ulos rajoituksista. Lisäksi oranssissa on räjähtävää voimaa, joka on hyväksi aineenvaihdunnalle ja hormonihäiriöille. Vihreät kivet nielevät itseensä väärinymmärrystä ja mielipahaa." "Kivet eivät ole koväänisiä keskustelijoita, mutta niitä tunnustelemalla voi huomata ymmärtävänsä niitä."
http://www3.soneraplaza.fi/ellit/artikkeli/0,2208,1954_25925,00.html

3. "Kivitaskukoiraan tunnistaa tummasta naamarista. Naaraalla naamari näkyy vain heikosti. Aikuisen linnun selkä on harmaa. Koiraan siivet ovat mustat. Nuorilla ja talvipukuisilla linnuilla siivet ovat ruskeat. Laji on kovin arka ja käytös on hermostuneenoloista. Ääntely muistuttaa kivien kopinaa. Kivitasku viihtyy karuilla joutomailla, rannoilla ja teiden varsilla."
<http://media.keskisuomalainen.fi/luontokuvat/linnut/kivitasku1.html>

4. Aleksis Kivi tutustui lapsuudessaan äitinsä välityksellä Nurmijärven heränneisiin, joiden johtaja oli kirkkoherra J. F. Bergh. Lukemaan Kivi oppi jo kuusivuotiaana koulumestari Malakias Costianderin opetuksessa.
<http://www.nurmijarvi.fi/aleksis/kivi.htm>

5. Hmm, kiinnostavaa!
<http://www.saunalahti.fi/sakarit/kerro-lisaa/kiviakin.jpg>

Simo Neuvonen

Puhiksen tervehdys

Heipparallaa,

Tässä syksyn kiireiden lomassa on mukava ehtiä vähän höpistemään Alkorytmiinkin. Sää pimenee vähitellen, mutta minä olen hädin tuskin ehtinyt sen huomaamaan. Tekemistä tuntuu riittävän niin killassa kuin omissa opinnoissa, mutta puuhat tasapainottavat mukavasti toisiaan.

Vielä kun ehtii vähän urheilemaankin (kuten kuvastakin näkyy), niin pysyvät ajatuksetkin virkeinä.

Killassa syksy lähti käyntiin perinteisesti hyvällä vauhdilla uusien phuksien saapuessa piristämään luentosalien, kiltahuoneen ja ruokaloiden ilmapiiriä. Killassa on tänä syksynä tarkoituksella järjestetty vähän vähemmän tapahtumia kuin vuosi sitten. Kuulisin mielelläni kommentteja tästä vaikkapa nysseissä tai sähköpostitse. Tuntuuko, että tapahtumaähky vaivaa vieläkin vai onko tapahtumia sopivasti tai peräti liian vähän?

Killan järjestämien tapahtumien laadun ja määrän voikin ottaa myös myhdeksi vaaliteemaksi myös ensi vuoden toimijoita valittaessa. Killan vaalisivut on toivottavasti tätä lukiessasi jo julkaistu. Ei kannata siis enää epäroidä, voin vilpittömästi suositella ehdolle asettumista johonkin killan hallitus- tai toimarivirkaan. Omien yli viiden Tietokiltavuoden ja lähes neljän hallitusvuoteni aikana olen oppinut tuntemaan lukuisan joukon upeita ihmisiä, ottamaan vastuuta vähän isommistakin hommista ja paljon olen oppinut myös itsestäni. Itse kun en ensi vuonna ainakaan killan hallituksessa enää jatka, niin haluan tässä kiittää Tietokiltaa ja erityisesti kaikkia teitä mahdollisia killan toiminnassa ja sen organisoimisessa mukana olleita ihmisiä kaikista kokemistani ihania hetkistä! Ja onhan niitä jäljellä vielä tänäkin vuonna ja varmasti sen jälkeenkin.

Kiittämisestä tuli mieleeni palkitseminen. Vapaaehtoishommissa toimiessa hyvin hoidettuun hommaan käytetystä energiasta ja lukuisista tunteista on usein palkkiona pelkkä kiitos, mikä tietenkin tuntuu jo itsessään aina yhtä upealta. Li-



säksi kaikkein aktiivisimmin toimineet henkilöt voivat saada erilaisia kunnian- ja huomio-onoitoksia, kuten Pro-TiK-ansiomerkin tai jäsenyyden Pyöreän Tornin Killassa. Näitä kunnianosoituksia jaetaan kuitenkin varsin harvoin ja niiden saamiseksi tarvitaan useamman vuoden aktiivista toimintaa.

Siksi ehdottaisin, että killalle nimetään vaalikokouksessa palkintotoimikunta, jonka tehtävänä on pohtia, kuka olisi jonkin pienemmän huomionosoituksen arvoinen vuoden aikana hyvin hoidettujen hommien johdosta. Toimikunnalle perusteltuja ehdotuksia voisivat tehdä kaikki kiltalaiset. Näitä huomionosoituksia toimikunta voisi sitten jakaa vaikkapa kuukausikokouksien yhteydessä. Tämänkaltaista palkitsemista tehdään mm. TF:llä. Siellä palkkiot ovat usein elämysluonteisia tai muuten hauskoja kyseiseen henkilöön liittyviä. Toimikunnalle pitäisi luonnollisesti varata käyttöön jonkinmoinen summa rahaa palkkioiden jakamiseksi. Sama toimikunta voisi huolehtia myös Pro-TiK-ansiomerkkien saajien alustavasta valintaprosessista ja killan ehdotuksista TKY:n suuntaan Pyöreän Tornin Killan uusiksi jäseniksi ja TKY:n Kultaisten ansiomerkkien saajiksi.

Se tältä erää. Hauskaa syksynjatkoa ja intoa opintoihin!

t. Leksä

Edarivaalit tulevat

Eeva Mustonen

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan ylintä päättävää valtaa käyttää 45 hengen vahvuisen edustajisto. Edustajiston toimikausi on kaksi vuotta. Edustajiston kokouksia on lukukausien aikana noin kerran kuussa. Kaikilla ylioppilaskunnan jäsenillä on kokouksissa läsnäolo-oikeus, ellei edustajisto toisin päättä.

Edustajisto nimeää ylioppilaskunnan hallituksen ja sen puheenjohtajan, päättää ylioppilaskunnan suurista linjoista ja tekee suuret taloudelliset päätökset. Edustajistoa voi siis verrata vaikka Suomen eduskuntaan.

Otaniemen edustajistovaalien selkein ominaispiirre on suuret kiltalistat. Killat värväävät omat ehdokkaansa ja usein saman killan jäsenyys on tärkeä kriteeri omaa ehdokasta valittaessa. Myös muilla alayhdistyksillä on omia ehdokkaitaan, jotka palvelevat vähemmän kiltatoiminnassa mukana olevaa jäsenistöä. Epäpoliittisuus näkyy myös edustajistossa; asioista harvemmin joudutaan äänestämään, kun selkeää poliittista vastakkainasettelua ei ole havaittavissa. Kiltalistoja on sekä suurilla että pienillä killoilla. Alayhdistyksistä omia listoja on muun muassa Entropyllä ja Teekkarispeksillä. Lisäksi alayhdistysten etua ajoi viime vaaleissa myös Pro Alayhdistys. Ja hyvin ajoikin: kaksi edustajaa läpi.

Otaniemen poliittisella kartalla on kolmijako; poliittiset alayhdistykset kokoavat omat ehdokaslistansa. Vanhin ja perinteisin listoista on Kokoomusteekkareiden ja sitoutumattomien oikeistolaisesti ajattelevien tekkareiden muodostama Oikeat Teekkarit. Vastapainoksi Oikeille Teekkareille järjestäytyivät Otaniemen Opiskelijademarit, jotka ovat tehneet vuodesta 1999 vaalikampanjaa nimellä Väärät Teekkarit. Vuoden 2001 vaaleissa Väärät Teekkarit saivat

jopa edustajistopaikan. Kolmas ryhmä, Otaniemen Keskustaopiskelijoiden Keskeiset Teekkarit, ilmestyi Otaniemen edustajistovaaleihin mukaan vasta viime kerralla ja on toistaiseksi jäänyt pienen listansa vuoksi ilman paikkoja. Vihreiden järjestäytymistä on Otaniemessä odotettu jo jonkin aikaa, koska perinteisesti Vihreä Liitto on saanut Otaniemessä kannatusta sekä eduskunta- että kunnallisvaaleissa.

Tietokillalla on ollut edustajistossa kaudella 2002-2003 kuusi edustajaa. Tietokillan ja Automaatio- ja Systeemitekniikan killan yhteinen kiltalista, Nuori Akti, vei edustajistoon viime kerralla yhden tietoteekkarin ja kaksi aASia. Kaksi tikkiedaattoria löytyy Oikeiden Tietoteekkareiden listalta ja alayhdistysaktiiveista löytyy kolme Tietokillan jäsentä.

Tietokillan edaattorit kaudella 2002-2003:

Pia Ojanen (Kansan entropistinen puolue)
Esa Ojansivu (Kansan entropistinen puolue)
Matti Änkö (Nuori Akti)
Tapio Oikarinen (Oikeat Tietoteekkarit)
Petri Miettinen (Oikeat Tietoteekkarit)
Varvana Myllärniemi (Pro Alayhdistys)

Lisäksi muutama muukin Tietokiltalainen on päässyt käyttämään ylioppilaskuntamme korkeinta päätösvaltaa ollessaan edarissa estyneiden edaattorien sijaisina.

Vaalit ovat jo ovella. Käyttäkää äänioikeuttanne!

TKY:n edustajistovaalit

Ennakkoäänestys 29.-30.10.

Varsinaiset vaalipäivät 4.11. - 5.11.

Lisätietoja: <http://www.tky.hut.fi/>

Suomen Ylioppilaskuntien Liitto (SYL) tarjoaa jäsenjärjestöjensä käyttöön vaalikoneen edustajistovaaleja varten:

<http://sylvaalikone.mtv3.fi/vaalikone>

Hassunhauska hallitus

Teksti: TiKH '03

Piirustus: Jussi Koponen

Mitä tulee, jos pannaan waarit seisomaan korvat vastakkain?

- Tuulitunneli

Mitä yhteistä on Hannalla ja kaljapullolla?

- Molemmilla on tyhjää kaulasta ylöspäin.

Miksi Pihla- Susse- ja Hanna-vitsit ovat niin lyhyitä?

- Jotta Minttukin tajuaisi ne

Vuti ja Inga olivat siivoamassa varastoa. Puolen tunnin siivoamisen kuluttua molemmilla alkoi olla kova pissahätä, joten he lähtivät ulos pissalle. Kaiken sen siivoamisen takia Vuti oli jo aika riehakkaalla päällä ja alkoi kehuskella: ”Kato, sä et pystykään kirjoittamaan nimeäsi lumeen, kun sulla ei ole tällasta!” Tähän Inga vastasi: ”Mun äiti sanoo, että mä saan tällasella noita ihan niin paljon kuin mä haluan!”

Tero käskettiin kauppaan ostamaan persiljaa proffasitseille. Matkalla ostarille Tero kuitenkin unohti, mitä hänen piti ostaa. Tero meni Jamoilte ja kysyi myyjättäreltä: ”Onko teillä pyllyheiniä?”

Leksa, Olli ja Ranksu tekivät niska limassa kiltahommia perjantai-iltana klo 22. Yhtäkkiä heille ilmestyi hyvä haltija, joka lupasi heille kolme toivomusta eli yhden kullekin. Ranksu: ”Haluan Leningradiin, missä vodka ja Vuti ovat halpoja!” Hupsis ja Ranksu oli kadonnut. Olli innostui toivomaan seuraavaksi:

”Haluan kämppääni oman konehuoneen, jossa on kasapäin tehokasta rautaa ja tahdon heti päästä asentelemaan koneita.” Puff ja Olli oli tiessään. Sitten tuli Leksan vuoro toivoa: ”Haluan Ranksun ja Ollin takaisin hommiin vartin kuluttua, kun palaan kahvilta.”

Jos Pähkiksellä on 20 euroa ja jokainen hallituslainen pyytää Pähkikseltä yhden euron killan x vuosijuhlahaljaa varten, niin montako euroa Pähkiksellä on sen jälkeen?

- 20

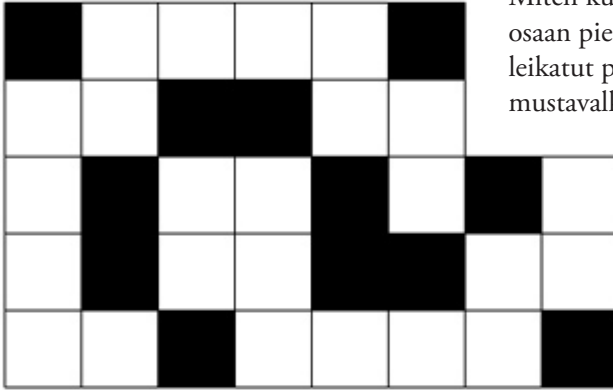
Kuinka monta Titeokillan hallituista tarvitaan vaihtamaan hehkulamppu?

- 11. Leksa huutaa nurkassa ohjeita, joita kukaan ei kuuntele. Minttu kirjaa tapahtumia ylös ja Olli raportoi nyysseihin, koska killan hallitus kannattaa avointa tiedotuspolitiikkaa. Pähkis mouhoaa, kuinka paljon uusi lamppu maksoi ja että energiansäästölamppu olisi ollut edullisempi ratkaisu. Vuti makaa sammuneena lattialla ja Inga yrittää herättellä sitä. Susse ja Pihla miettivät, paljonko phuksipisteitä hehkulampun vaihtamisesta voi antaa. Hanna miettii, paljonko rahaa siitä saisi, jos lamppuun kiinnittäisi yhteistyökumppanien tarrat. Tero koettaa schemettä ohjelmaa, joka simuloi hehkulampun vaihtoa ja Ranksu toipuu nurkassa Lenskin excusta. Lopulta joku(tm) vaihtaa lampun.



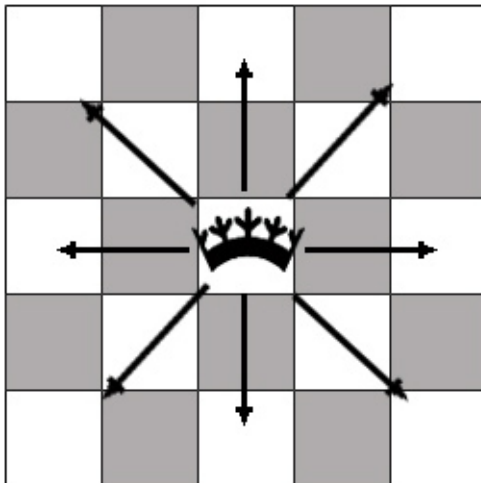
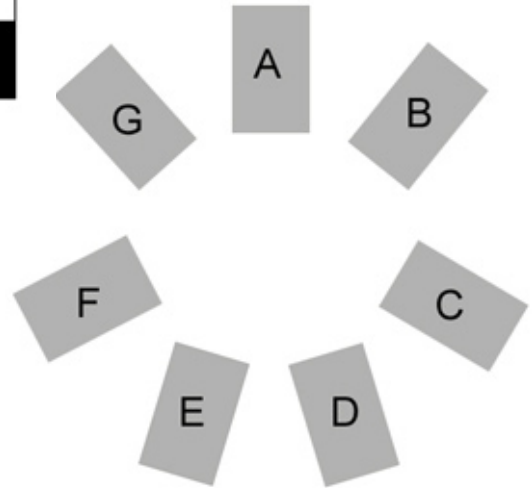
Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Eeva Mustonen

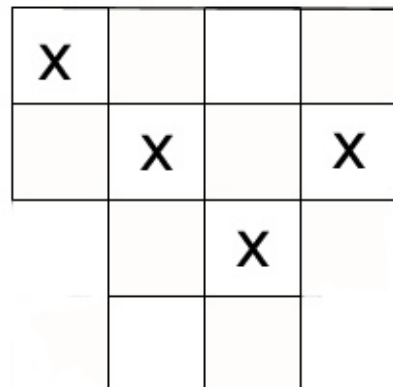


Miten kuvassa oleva kuvio voidaan leikata kahteen osaan pienten neliöiden ääri viivoja pitkin niin, että leikatut palat voi yhdistää neliöksi, jonka sisällä oleva mustavalkoinen kuvio olisi symmetrinen?

Pöydälle on asetettu seitsemän pelikorttia ympyrän muotoon. Kortit ovat selkäpuoli ylöspäin. Korteille annetaan nimet A:sta G:hen. Kortteja saa kääntää viisi kerrallaan ja ainoastaan viisi vierekkäin olevaa korttia. Esimerkiksi kortit B-F saa kääntää. Miten pääset tällä tavoin tilanteeseen, jossa kaikki kortit ovat kuvapuoli ylöspäin?



5x5 ruudun minishakkilaudan kuningatar uhkaa 16 muuta ruutua kuvan mukaisesti. Miten laudalle sijoitetaan viisi valkoista ja kolme mustaa kuningatarta siten, että yksikään valkoinen kuningatar ei uhkaa yhtäkään mustaa kuningatarta tai toisin päin?



T:n muotoiseen kuvioon on piirretty neljä rastia. Miten jaat kuvion neljään samanlaiseen osaan viivoja pitkin siten, että jokaisessa osassa on rasti? Rastien ei tarvitse olla samassa kohtaa osia.

Hävyttömän itsevarma huoltsikan baari

Alkorytmi päätti tehdä uuden aluevaltauksen ja loikkasi gastronomian ankaraan maailmaan. Ensimmäisenä hampaisimme joutui Best-ruokala Kehä ykkösen paremmalla puolella, vain muutaman kivenheiton päässä Teekkarikylistä. Huoltoaseman baarina toimiva Best tarjoaa myös lounasruokaa, mutta illalla liikkeellä ollut raatimme perehtyi listan vakionimiin.

Anu Markkola ja Annu Myllyniemi

Lähdimme syksyisenä sunnuntai-iltana täyttämään vatsaamme Otaniemen (TuAS-talon Amican jälkeen) toiseksi tuoreimpaan syöttölään, Bestiin. Testiryhmä oli sopivassa mielentilassa roskaruoan määttämiseen, eikä Best pettänyt odotuksia tässä suhteessa. Listalla on tavanomaiset pitsavaihtoehdot, kebabia, pihvejä ja salaatteja. Seurueemme naiset tilasivat pitsaa. Miehistä toinen tilasi kebab-annoksen ja toinen pihvin. Henkilökunta ei suositellut mitään ruokajuomaa, joten testiryhmämme päätyi ennakkoluulottomasti valitsemaan kyytipojaksi kuplivaa kolajuomaa ja raikasta vettä.

Valitsimme pöydän salin vähiten kirkkaasti valaistusta nurkasta. Huoltoasematunnelman poistamiseen oli pientä yritystä. Miljöötä rauhoitti muutama viherkasvi ja salin reunojen spottivalaistus. Kovalla pauhannut TV-formuloineen, pääasiassa kalsea valaistus, jouluvalot tiskin yläpuolella ja rumat, kirjavanruudulliset istuinpäälliset sitä vastoin loivat särkeville silmille tuskallisen sekamelskan. Peliautomaatin luona sauhuttelu ihmetytti, mutta erityistä tupakointitilaakaan ei ollut. Valaistuksen muuttamisella ja TV:n vaihtamisella musiikkiin olisi voinut

helpottaa krapulaisen tai muuten vain väsyneen ruokailijan oloa.

Palvelu oli oikein ystävällistä ja avuliasta. Kasaneiti neuvoi oma-aloitteisesti, että pannupitsa on liian suuri yhdelle naiselle syötäväksi. Tulevaisuudessa saa kuulemma mahdollisesti yhdenkin hengen versioita. Itse asiaan päästiin sutjakkaasti, sillä annokset tulivat hyvissä ajoin ennen kuin nälkäiset arvioijat alkoivat repiä pelihousujaan.

Toinen tilatuista pitsoista oli Julia, jossa kinkun tilalle sai pyynnöstä salamia. Muut täytteet olivat katkarapu, ananas ja sinihomejuusto. Toisessa, Talon specialissa, ei ollut mitään kovin spesiaalia. Perus-Americanoon oli lisätty salamia. Juustoa oli päällä tarpeeksi, mutta sinihomejuuston havaitseminen oli muuten kuin hyvällä mielikuvituksella hankalaa. Tavattoman suolainen salami peitti alleen kaikki muut maut -- paitsi rasvan. Edes yleensä niin monien pitsojen päättähti, ananas, ei päässyt esiin. Oreganoa ei ollut näköpiirissä, mistä ropisee miinusta henkilökunnalle. Pitsa ilman oreganoa on kuin hernekeitto ilman herneitä, ainakin melkein.

Valokuvaajan pita-kebab oli iso, mutta sen maku ei säväyttänyt. Salaatti oli kuitenkin onneksi rouskuvan rapeaa. Annos oli kuulemma märkä ja syöminen sotkuista. Toisen kavaljeerin sipulipihvi ei myöskään tuonut autuasta ilmettä kulinaristin kasvoille. Pihvi oli hyvänmakuinen, mutta venytetty kovin ohueksi. Sipulia oli runsaasti, ja se oli pehmeäksi paistettua. Lisukkeeksi valitut kermaperunat olivat mitänsanomattomat, mutta salaatti oli hyvää ja konstailematonta. Seurueen mielipiteet jakoi kolajuoma, joka oli toisten mielestä matalahappoista. Veden juomakseen valinnut totesi, ettei se sopinut pitsan rinnalle, sillä suolaisuus olisi kaivannut vastapainoa.

Seurueemme poistui kuitenkin kylläisenä ja rasvaisen ruoan ansiosta jo hieman piristyneenä.

Ehkä liiankin itsevarmasti nimensä valinnut Best on varteenotettava vaihtoehto Sodexhon Cantinalle, jos vatsan täyteen saaminen edullisesti on itsetarkoitus. Jos taas pelkän määttämisen sijaan haluaa myös viihtyä, kannattaa suunnata Keltsuun tai jopa rohkeasti Ota-Onnelan ulkopuolelle.

Alkusanoja

Riku Saikkonen

Runot on muodostettu tutuista teekkarilauluista. Tunnistatko kaikki? Jos et, tule virkistämään muistiasi seuraavaan laulusaunaan tai vaikkapa sitseille...

P.S. Runoja voi käyttää myös muis-tisääntöinä, jos säkeistöjen järjestys on hukassa.

*Ja me juomme,
ja me juomme,
ja me juomme.*

*Kevät kesällä –
syksy talvella.*

*Intiassa linnut, Intiassa.
Näin pyramidin siellä.*

*Eikä se piru itte
– enkä mä.*

*Sörnai –
isä tuoksuu.
Siellä oon.
Siperian oon.*

*Ja se tyttö,
se tähti
ja se poika.*

*Kaks' rannalle –
jos viimein...*

*Tahtoisin,
tahtoisin,
tahtoisin...*

Ei tule, ei.

On taasen...

*Ma laulan, ma laulan, ma laulan!
Sä hurma, sa tuoni,
mutt' väisty!*

*Lyökäämme –
minä läksin sieltä
ennenkuin...*

*Aluks' lambda,
lambda oon.*

*Minä,
minä,
minä,
minä.*

*Ryypää, sorvaa,
näprää nablaa.
Tislaa, titraa,
keitä, mittaa,
väännä!*

*Oli yö,
sorsat ui,
pauke soi.
Jyski maa,
nousi koi.*

*Talvi-iltain unelma –
aina viini.
Ja kun...*

Kiltcitytö 3/03



AlphaServer 1000

Strategiset mitat:
44.2/35.8/57.1

Paino:
39kg

SPECint95:
4.34

SPECfps95:
6.03

Luonteeni:
Vakaa

**Mies, joka saa minut
syttymään:**

Paha Setä

Terveiseni kiittalaisille:
Tule vain rohkeasti
juuttelemaan!

Idän ihmeitä

Ilkka Neuvonen

Kuvat: Simo Neuvonen

Keskiviikko, 1. Lokakuuta 2003, 06:32. Heräilin kämpässäni ja totesin autopilotin hoitaneen pukeutumisen ja muut aamutoimet. Päässä surisi edellisen illan jäljiltä jonkin verran, ja mietin, mistä oikein on kysymys. Sitten valkeni: ”Lenski!”. Tosiaankin, itää kohti oli tarkoitus lähteä alle puolen tunnin kuluttua. En oikein vielä osnut päättää oliko hyvä vai huono asia, että epämääräisen



Ulkona linja-auto jo odottelikin, ja sekalaista matkaseuraa löytyi ripoteltuna Jämäräntaipaleen varrelle. Ilmeisesti muutaman tunnin unista oli ainakin jotain hyötyä, siinä määrin zombia muistuttavaa eliötä pihalta löytyi. Kevyen sähellyksen jälkeen kaikki

saatiin bussiin ja matka kohti idän ihmeitä alkoi. Ja varsin lupaavasti, voisin lisätä, tunnetun Lenski-historian tyhjennysennätys rikkoontui muovipussiin lähes heti Kehä I:lle saavuttua. Pari vuotta aiemmin kehää päästiin sentään useampi kilometri ennen pysähtymistartetta.



Iisakinkirkko

järkevyyden ja järjettömyyden sekatilassa suoritin livityksen lakinlaskijaisjatkosten alta. Matkatavaroiden viimeinen tarkistus -- passi on, rahaa on, ja jotain muutakin taitaa olla, mutta mitäpä niillä... Jokunen olut mukaan aamupalatarkoituksiin ja fyysisestikin pihalle.

Matka sujui varsin leppoisasti osan nukkuessa ja osan viritettyessä tunnelmaan mm. kuuntelemalla Lauri X. Kovanen äärimmillen viritettyä ”Härkä, Ärkä, Rkä, Kä, ja Ä” -vitsiä. Perinteiseen tapaan tankkasimme itsemme täyteen Suomea rajan tuntumassa Aimo Annoksessa, ja luonnollisesti rajan toiselta puolelta ostimme muovikasseja täynnä Venäjää. Sorvalin

Valinnan ”Punainen Saatana” -menekki (paikallisittain boostattua versiota Red Devil-energiajuomasta) oli huikea, ja kauppa tyhjennettiin tästä tuotteesta täysin.

Hotellille saavuttaessa tunnelma oli varsin odottava, ja sovittiin yhteisestä illallisesta hotellin ravintolassa. Valtaosa katsoi viisaaksi pienen levon hotellihuoneessa ennen illan koitoksia osan jatkaen pohjustusta. Itse lukeuduin aiemmin mainittuihin.

Lepuutustuokion jälkeen hortoilimme hotellin aulaan, jossa lauma iloisia vodkaturisteja jo odottelikin. Hetkisen toisiimme törmäilyämme siirryimme ravintolan puolelle. Ruokalistasta selvisi nopeasti, että kyrillisten kirjainten lukeminen oli yhdellä jos toisellakin hitusen ruosteessa. Koko päätä-seurueemme päätyikin tilaamaan samanlaiset annokset ja ehkäpä muutaman juomankin. Pienin kommelluksin saimmekin ruokailumme suoritettua, ja kunhan selvensimme, että haluamme pääruoan ennen sen maksamista ja ravintolasta poistumista, projekti hoitui kätevästi loppuun saakka ja mukavan nousupöhinän avustuksella poistuimme ravintolasta ja asetuimme sekalaisen lauman kanssa hotellin baariin jatkamaan iltaa.

Loppuilta meni varsin leppoisasti, hämmennystä aiheutti lähinnä Vuti, jonka ostaminen hotellin turvamieheltä aiheutti Vesalle 500 ruplan tappiot. Herä ei itse tietenkään voinut lunastustaan maksaa, sillä hissiin sammumisen jälkeen valuutta oli poistunut lompakosta parempiin käsiin. Itse juttelin hetken aikaa mukavia lompakko-

ani skannaavien miliisien kanssa, mutta tilanne raukesi kun viimein löysin passikopion taskusta, josta tuoreet miliisiystäväni selvästi toivoivat löytävänsä jotain mielenkiintoisempaa.

Torstai on toivottomuutta täynnä

Aamulla heräsin erinomaisen huteraan oloon. Magiikkaa käyttäen sain itseni kammettua bussiin, jonka avustuksella oli tarkoitus matkustaa torille. Seuraavaksi huomasiin herääväni torin luona siihen, että pitäisi lähteä bussista pois, mikäli mieli torille jäädä. Tahdonvoimalla siirsin itseni ulos, ja totesin, että ei se nyt sitten ollutkaan hyvä idea. Unen ja valvetilan välissä harhaillessani jouduin valitettavasti toteamaan, että jaloista aatteista huolimatta tältä torilta ei tarvitse ostaa tuliaisia, kun en oikein edes ymmärtänyt mitä siellä yritetään myydä. Tilasimme taksin hampurilaisravintolaan, jossa saatu ravinto hieman tasoitti ja sompailimme metrolla takaisin hotellille. Osa väestä tunsu enemmän shoppailuintoa ja jäi torille tutkimaan tarjontaa, jota pyrki kykyjensä mukaan

Vuoden luontokuva



kasvattamaan Vuti, joka yritti myydä vyötään paikallisille, ilmeisesti syntynyttä rahavajetta paikkaamaan.

Hotellilla oli pakko tinkiä periaatteista ja vääntäytyä punkkaan. Edellisenä iltana oli piru päässyt irti, ja pakottanut litkimään hie- man liikaa noita aiemmin mainittuja ener- gijuomia, ja sydän yritti vakuuttaa minua kovasti siitä, että nyt riittää tätä lajia. Uskoin. Lepuuhetki avitti jonkin verran, ja todet- tuamme, että emme ole ainoita meikäläisiä hotellilla päätimme muuttaa huoneemme hyttibileeksi.

Väkeä riitti pienehkössä huoneessa osa- joukkojen singahdellen Pietarin yöhön. Suu- reen kaupunkiin mahtuu paljon sattumuksia, ja illan aikana useampikin tutustui paikal-



liseen virkavaltaan tarkastuksen merkeissä. Vesa ja Tomi tykästyivät paikalliseen vieraan- varaisuuteen jopa niin paljon, että päättivät käydä pistäytymässä putkassakin.

Aamuyön tunteina hotellille palasi myös muutama väitteidensä mukaan mormoniksi kääntynyt pukumies. Halpaakin oli ollut, 250 RUB puvusta ei liene millään mittapuulla lii-

kaa. Herrat Orvo Rapu ja Lieska Oikarinen olivat myös juoneet olutta metroasemalla, ja tästä löytyi myös tositteet -- lunastettu met- rovartijalta nimelliseen 50 ruplan hintaan.

Turistinähtävyydet tutuiksi

Perjantaiamun sarastettua varsin vajaa bus- silastillinen tietoteknikkoja lähti aamiaisen jälkeen kohti eläintarhaa. Retki oli ilmeisen erikoinen kokemus. Eläimet eivät olleet il- meisesti säilyneet kovin tervejärkinä, mistä osoituksena mm. hermoheikot krapulainen karhu, steppaava orava ja moonwalkaava jääkarhu. Eläintarhalla ihmiset hajaantuivat Eremitaashiin, vodkamuseoon ja Iisakinkirk- koon.

Illan saapuessa ja ihmisten palaillessa hotellille turstitoiminnasta noin puolet mat- kaseurueesta siirtyi aterioimaan ravintolaan Pietarin keskustaan, ja aterialta osa jäi jatka- maan illanviettoa Lenskin yöelämässä.

Väsymystä oli havaittavissa jo sen verran, että osa jäi hotellille suosiolla rauhallista ho- tellijuopottelua harrastamaan. Nousipa kes- kustelussa esille tankobaariinkin lähtö, mutta lopulta päädyttiin vain ottamaan paidat pois ja muuntamaan hotellihuoneen lamppu tangoksi. Syntyikin lähes autenttinen tanko- baaritunnelma. Koettelemusten väsyttäneinä valtaosa vetäytyi pehkuihin melko aikaisin, mutta muutama sitkeä sissi jatkoi lähes aa- muun asti.

Takaisin Suomeen

Viimeisen päivän aamuna kuin ihmeen kaut- ta ihmiset tuntuivat olevan pääpiirteisään kykeneväisiä bussiin siirtymiseen. Hieman viivästystä aiheutui odoteltaessa Hotelli Ne- vassa varjoilevan ryhmän luona yöpynyttä osajoukkoa. Syyski osoittautui, että seuru- emme hissimatka oli kuluttanut Hotelli Ne- van sähkön loppuun ja aiheuttanut puolisen

tunnin viivästyksen, joka kuitenkin oli käännetty voitoksi korkkaamalla herkullinen 777-niminen ”port-viini”. Hyvää, epäilemättä.

Tulomatalla tuliaispyssyhdysten lisäksi seisahduimme hetkeksi Viipuriin, joka tuttuun tapansa oli lämmin ja ystävällinen paikka. Varastelu oli ilmeisesti saatu kuriin, eikä kukaan tuntunut edes yrittävän mitään kepulikonsteja, mutta asenteet tuntuivat olevan ennallaan. Ruokalistan toivominen ravintolassa suomalaisille tarkoitetun suullisen ”liha/kala/kasvis” -menun sijaan aiheutti lopulta palvelun lopettamisen ja seurueemme poistumisen toisaalle. Torilta sentään tarttui mukaan muutama krokotiili loppumatkaa piristämään.

Matka päätettiin vielä tyylikkäästi herätellen vanhoja perinteitä, kun Erkki Taanila kertoi Suomen puolella matkalla Tina Turner -vitsin. Tämä klassikko saattaa hyvinkin olla mahdollista kuulla ensi vuonna, joten viimeistään tämän takia on ensi toukokuussa ainakin yksi Hyvä Syy jonottaa. Jonottaminen ei edes maksa mitään!



Lentäviä lauseita Lenskistä

”No siis yleensä halvin on parasta.”

– Atapi votkahyllyn äärellä kaupassa

”Arbuuseja!!!”

– Lieskan huuto hiljaisuuden keskeltä bussissa

”Onneksi on matkavakuutus, vois juoda itsensä vaikka lunastuskuntoon.”

– Ripa

”I’m not a number, I’m a problem.”

– Neck

”Elämä voittaa, aina häviää.”

– Kjue

”Aina kun dokaa, tekee välillä mieli pistää vähän levyksi.”

– Ripa

”Kummalle puolelle mennään, ihmisten vai elukoiden?”

– trad. , eläintarhassa

”Paska talo. Vanha juttu jo.”

– Saken kommentti venäläisestä rakennuksesta, Pietari 300v.

Kokosi Simo Neuvonen

100 sanaa:

Anteeksi

Tekstit: Nimettömiä kirjoittajia

Huoh.

Minä, sinä, me? En usko. Miksi? En kerro. Kerro. En tiedä. En usko. Usko. Joku muu? Ei. En ymmärrä. Ymmärrän. Kaipaisitko? Kaipaisin. Hyvä. Ei ole. Sano jotain. En pysty. Mitä pystyt? Olla hiljaa. En voi auttaa. Tiedän. Pimeä tulee. Pitäisi mennä. Tulen mukaan. Ehkä vielä jään. Minne menisit? Kauas. Aurinko nousee. Uusi aamu. Turhaa toivoa. Mikä? Uusi aamu. Ei ole. Luota minuun. Kuuntele minua. Teen parhaani. Se riittää. Välitätkö? Ehkä. Kysy. Mitä? Välitätkö. En. Miksi? En uskalla. Uskalla. En enää. Mitä pelkää? En tiedä. Minua? Ei, loppua. Ei vielä. Kaikki loppuu. Pelotat. Minun täytyy mennä. Älä mene. Anna anteeksi, hyvästi.

Minä sen tein. Minun vikaani kaikki. Pitää pyytää anteeksi. Pitäisi mennä ja pyytää anteeksi. Tai soittaa. Pitääkin soittaa heille heti. Viimeistään illalla soitan. Jos en ehdi tänään niin loppuviikosta ainakin. Sitten voidaan selvittää asia. Tai entäpä jos lähettäisin sähköpostia ja kertoisin mikä meni vikaan? Joo, voisin tehdä niin, mutta vasta ensi viikolla kun on näitä kiireitä nyt.

Ei niin, unohtui lähettää se maili, hävettää jo vähän. No, tällä viikolla sitten tai viimeistään ensi maanantaina. Täytyyghän viestiä kypsytellä. Tällaiset asiat vaativat aikaa.

Unohtin taas, onpa noloa. Kzhtaankohan edes lähettää sitä enää? Siitä on jo kulunut aikaakin. Ei kukaan varmaan edes muista enää koko juttua. Vai muistaakohan? Jos sittenkin muistavat? Parempi ehkä jättää asia rauhaan. Ei tule niitä epämiellyttäviä tilanteita. Ehkä se unohtuu, en varmaan muista itsekkään kohta.

Mustatakkinen mies löntystä hitain, mutta määrätietoisin askelelin kohden päämääräänsä. Matka ei ole pitkä, mutta suurin osa siitä on masentavan harmaata käytävää. Tällä hetkellä käytävä on autio, eikä huoneistakaan kuulu mitään ääntä. On vain mies, joka kävelee käytäväsä. Käytävä päättyy ja mies saapuu aulaan. Hän vilkaisee kävellessään hitaasti vasemmalle ja huomaa, että paikalla on muitakin. Mies hymyilee heille ja jatkaa matkaansa kapean aulan poikki ohittaen hissien. Lopulta hän saapuu vastaanottotiskin luo ja kohtaa etsimänsä henkilön sen edessä. Mies pysähtyy, ojentaa kätensä suoraksi eteensä, kohottaa siinä olevan roskapussin rinnan korkeudelle ja lausuu hitaasti ja selkeällä äänellä tarkoin valitut sanat: "Dievushka, izvinitze, problem."

”Anteeksi, tämä taisikin olla väärä numero.” Nämä sanat tiputtivat minut jälleen maanpinnalle. Olin muutaman hetken ajan jo kuvitellut olevani onnettaren suosikki, kohtalon uhmaaja ja ikuisesti, ainakin muutaman vuoden, tai kuukauden, täysin ulkomaailmasta riippumaton. Tuntui kuin olisin leijunut puolen metrin päässä lattia-asta, juuri niin korkealla, etten olisi iskenyt päätäni matalaan kattoon. Onneksi nykyään on käytössä kännykät, muutoin olisi voinut olla ongelmia puhelinluurin johdon pituuden rajoittuneisuuden kanssa, kun ikkunasta puhaltava viima kuljetti minua ympäri huonetta.

Jalat tukevasti ilmassa. Anteeksi hikiset sukkani, jotka saattoivat olla lähellä lastenne nenien korkeutta ollessani onneni kukkuloilla. Olin kerran lottovoittaja. Kuinkahan suurella todennäköisyydellä saan joskus vielä oikean numeron.

Isokokoinen keski-ikäinen mies kävelee kadulla minua kohden eikä väistä. Hän tönäisee minua niin, että horjahdan. Odotan anteeksipyyntöä. Olen kuulevinani jonkin epämääräisen murahduksen, mutta ”anteeksi”-sanaa en erota hyvällä tahdollakaan.

Yleensä sadattelin mielessäni, mutta jatkaisin matkaa sanomatta sanaakaan. Nyt kuitenkin juoksen hänen peräänsä ja astun suoraan hänen tielleen kädet puuskassa.

”Onko se nyt, hyvänen aika, niin vaikea sanoa se yksi pieni sana? Etkö tajua, että minuun olisi voinut sattua? Etkö ymmärrä, että koko loppupäiväni voisi olla pilalla sinun välinpitämättömyytesi vuoksi, vaikka olisit voinut pelastaa sen yhdellä sanalla? *Yhdellä!*”

Mies katsoo minuun hölmistyneenä. Hän siirtää minut tylysti sivuun ja jatkaa matkaansa taakseen katsomatta.

Arvoisa lukija,

Esitän nöyrimmät pahoitteluni siitä, että en osaa kirjoittaa mieleistäni sadan sanan tarinaa aiheesta ”Anteeksi” yhtä hyvin kuin muut. Olen pahoillani siitä ettei inspiraationi löydy yhtä helposti kuin joillakin toisilla. Pelkään pahoin, että minun luovuuteni vaatii muutakin kuin päätöksen kirjoittamisen aloittamisesta ja tunnustan tämän omaksi puutteekseni. En tiedä kuinka voisin muuttaa tilannetta mutta haluaisin kuitenkin pyrkiä siihen parhaani mukaan.

Pyytäisin, että voisitte yrittää hyväksyä minut vaikka en olekaan yhtä lahjakas tässä suhteessa kuin muut. Toivon hartaasti, että löydän joskus jotain sellaista minikä minäkin tunnen osaavani. Kenties jotain sellaista jonka ansiosta minustakin on jonakin päivänä hyötyä, mutta siihen asti – Anteeksi.

Jännittävä jatkokertomus

Osa III: Maanalainen palaneen käry

Teksti, kuva: Tomas Günther

Kaarina havaitsi pientä kutinaa ravinto-
varastonsa perimmäisissä sopukoissa.
Vieressä pelosta polvilleen valahtanut
Christian Petersen luuli Kaarinan
alkaneen harrastaa vatsastapuhumista, kun hän-
nen korvaansa kantautui epämääräistä mutinaa:
”Geisha on laskeutunut”. Tähän asti Kaarina oli
ollut täysin haltioissaan herra Petersenin häntä
kohtaan osoittaman herrasmiesmäisyyden ja vil-
pittömän ihailun vuoksi, mutta nyt hän muisti
olevansa töissä ja kaivoi hiukan muotojaan me-
nettäneen radiopuhelimen tuosta ovelasta piilos-
taan.

*Tuhoutuneen huoneen nurkassa vikisi peukalon
imemiseen taas vajonnut Tanskan suurlähettiläs.*

Maria Petersen alias Hitomi ”Geisha” Miy-
azaki oli tavannut tulevan aviomiehensä, herra
Petersenin, ollessaan opiskeluaikoinaan töissä
merilevähampurilaisravintolassa, tarkemmin sa-
nottuna Ethuaan-ravintolassa Osakassa. Hitomi
oli ihastunut tanskalaisen hullunkuriseen typeryy-
teen. Christian oli näet ollut ”liikeasioissa” Osa-
kassa ja oli törmännyt kumppaneidensa kanssa
tuohon pieneen, mutta idylliseen pikaruokalaan.
Hitomin kuvankauneuden havaitessaan Christi-
an oli jo aloittanut ruokatilauksen. Hänellä meni
lankakerät sekaisin, ja hän sai vastoin kaikkia
odotuksiaan suustaan ulos vain terävän huomion:
”Sinä olet töissä täällä?”. Tästä alkoi vallaton kir-
jeen-, asuinpaikan-, ja nimenvaihtoruljanssi, joka
päättyi lopulta Christianin ollessa jälleen oma
itsensä. Hitomi oli siinä vaiheessa omaksunut
jo uuden, kansainvälisessä agenttiryhmittymässä
saamansa nimen Maria. Tämän salanimen hän
sai ottaakseen suorittaessaan perulaisten kaaka-
oviljeilijöiden harvennusoperaatiota.

Muistellessaan tuota kaunista tarinaa, joka on
liian pitkä tässä kerrottavaksi ja siksi kerrottakoon
se jossakin tarinan arvolle paremmin sopivassa
yhteydessä esimerkiksi leirinuotiolla Keuruun
20

perämetsissä, Kaarina unohti radiopuhelimen
tangentinapin pohjaan. Herra Petersen huomasi
tilaisuutensa tulleen ja huusi keuhkojensa pohjas-
ta: ”Toire wa doko desu ka?” Tämä näennäisen
arkipäiväinen kysymys oli tietyllä äänensävyllä
ilmaistuna International Travel Agency (ITA)
-agenttiorganisaation varoitussignaali. Kaarina
ei jaksanut enää kuunnella herra Petersenin
valheita. Hän kohotti kätensä, iski rajusti käm-
menselellään Peterseniä keskelle otsaa ja nosti
tajuntansa menettäneen miehen olkapäälleen.
Hän asetti Karjaan Säästöpankin sponsoroimat
aurinkolasit silmilleen, heitti neuvottelupöydän
ikkunan läpi ja ponkaisi lentoon. Tuhoutuneen
huoneen nurkassa
vikisi peukalon
imemiseen taas
vajonnut Tanskan

suurlähettiläs.

Lentokentällä Maria Petersen oli juuri käänty-
mässä neuvomaan maanmiehilleen tietä wc-vas-
taanottimeen, kun hän tajusi radiopuhelimesta
kuuluneen viestin todellisen, salaisen merkityk-
sen. Hän odotti tarkalleen 350 millisekuntia,
kunnes hänen askeleensa osuivat tasapainon kan-
nalta sopivasti. Oikea jalka maahan päkiälle,
vasen jalka suoraan takakautta kohtisuoraan ylös,
kevyt pyöräytys, vasen jalka takaisin maahan ja
täyskäännös oli valmis. Sillä välin John räpäytti
silmäänsä eikä osannut varautua varjostettavansa
yllätyshyökkäykseen. Maria puristi Johnin korva-
lehteä vasemman keskisormensa ja peukalonsa
kynsien välissä. Tämä tarkka hermopisteen hal-
linta osoitti jälleen kerran tarpeellisuutensa, sillä
vaikka John pystyi liikuttamaan silmiään, hän ei
kyennyt käskemään muita lihaksiaan. Silmäluo-
met pysyivät kiinni sillä aikaa, kun Marian oikea
käsi takavarikoi Johnin mukanaan kantaman
kallisarvoisen kirjekuoren. Maria nappasi radio-
puhelimen jakkupukunsa takintaskuun, asetti
hiuspinnin puristamaan Johnin akillesjännettä
ja jätti miehen unenomaiseen tilaan lentokentän
ikkunalaudalle.

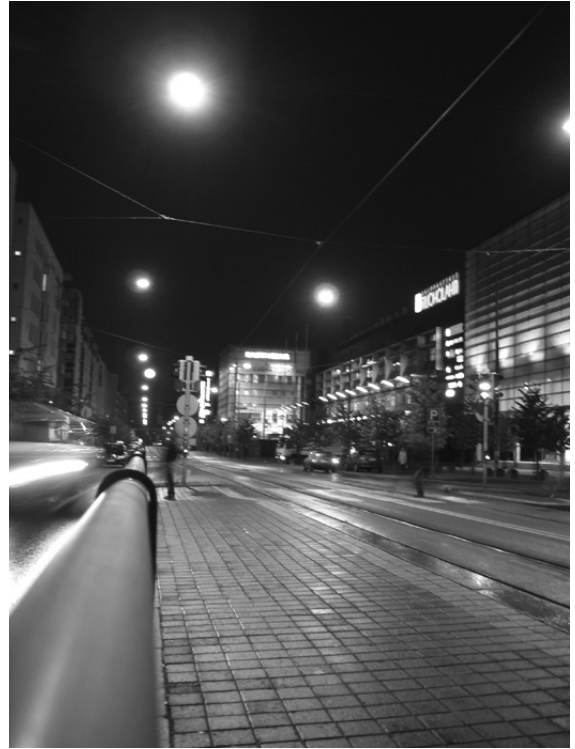
”Taksi!” hän huusi japanilaisille tyypillisellä äänellään sateiseen yöhön. Iso, musta auto liukui ulkomaanterminaalien oven eteen ja Maria istui nahkaiselle takapenkille. Tummalasinen auto häipyi äänettömästi paikalta.

Å-ryhmän salaisessa tukikohdassa kuhisi. Punainen valo vilkkui katossa ja Marko oli laskenut hiukan hiilidioksidihöyryä lattioille tuomaan lisätunnelmaa. Murphy oli keksinyt ITA:n tietojärjestelmässä aukon. Mussolinin aikoina alulle pantuun järjestelmään oli jätetty uskomattoman yksinkertainen takaovi: käyttäjätunnus ”ita” ja salasana ”lia”. Kaarina laskeutui katolle ja koko suurimmaksi osaksi maan alle rakennettu bunkkeri tärähti rajusti. Sisälle leijaili voimakas parfyymintuoksu ja rähjäisen, mutta ah, niin suloisen näköinen, Kaarina laskeutui portaita miesten keskelle. ”Olisipa minulla ollut hevonen”, valitteli Kaarina, ”näistä kirotuista aurinkolaseista ei ollut paljon hyötyä vastavaloon lentäessäni. Hevosesta tulikin mieleeni, että lait-takaapa miehet pöytä koreaksi, meillä on tärkeitä vieraita!”

–”En osaa koreaa”, totesi Marko lakonisesti ja palasi ruudun ääreen lukemaan ITA:n sisäisiä, intiimejä sähköposteja. Marko oli mies, jonka kanssa kannatti pelleillä, sillä yleensä hän oli varsin leppoisaa seuraa. Nyt hän oli kuitenkin saanut selvän mustasukkaisuuskohtauksen, kun oli nähnyt Kaarinan vatsan ja rintojen välissä epämääräisessä asennossa kelluvan Christinan Petersenin.

Murphy'n veren adrenaliinitaso kihautti sekunnin murto-osassa huippuunsa.

–”Voisiko joku hiukan auttaa tämän luopion kanssa?” pyysi Kaarina. Hänellä oli vaikeuksia saada Petersenin hänen ympärilleen krampanneita jäseniä irti itsestään aiheuttamatta liian suuria vahinkoja miehelle. Agenttimiehet kävivät nopeasti ruoanlaittopuuhiin, olihan heillä huippuvarusteltu keittiö. Alkuperäinen idea keittiöstä oli Murphy'n, jonka likaiseen menneisyyteen kuului myös Italian mafia. ”Onko John havainnut mitään uutta?” kysyi Kaarina katsellessaan hervottomana lattialla makaavaa Peterseniä. ”Kyllä, Geisha on laskeutunut” kertoi Murphy. ”Tarkistanpa heti,



mihin rouva Petersen suuntaa”.

”Kaukalo, sienimö kutsuu, kuuleeko kaukalo, vastaa!” Murphy'n yhteydenotot kaikuivat kuitenkin kuuroiden korville. Pitkän hiljaisuuden jälkeen kuului varovainen ääni.

”John tässä”, vastasi John. ”Minuako tavoittele?” Murphy'n epäilykset heräsivät: Å-ryhmällä oli tarkka radiopuhelinprotokolla, jonka mukaan kutsuun vastataan sanomalla oma tunnus, ”öööööö” sekä kutsujan tunnus.

Murphy'n veren adrenaliinitaso kihautti sekunnin murto-osassa huippuunsa ja hänen sydämensä alkoi lyödä nopean afrikkalaisen rumpumusiikin ahdistavaan tahtiin. Varoen tangenttinapin painamista hän kutsui agenttinsa ympärilleen. Hän avasi yhteyden ja sanoi: ”Tunnussana tai räjäytän radiopuhelimesi kaukosäätimellä!”

Tarina päättyy (ehkä) ensi numerossa.

Kieli pitkällä: Kyrilliset aakkoset

Teksti: Anu Markkola

Taustakuva: Simo Neuvonen

Venäjässä ja monissa muissa slaavilaisissa kielissä käytettävät kyrilliset aakkoset pohjautuvat kreikkalaisiin kirjaimiin. Naapurimaassa matkustellessa elämää helpottaa jos osaa lukea kirjaimia, eikä pienestä ääntämisharjoittelustakaan haittaa ole. Pääsee sitten laittomallakin taksilla paremmin perille. Tässä artikkelissa keskitytäänkin vain venäjän kielen käyttämään aakkostoon, mutta muitakin slaavikieliä pystynee näillä ohjeilla lukemaan hyvin.

Tuttujen kirjaimien lisäksi kyrillisiin aakkosiin on sisällytetty kirjaimia erityisesti slaavilaisia ääniteitä varten. Latinalaisiin aakkosiin tottunutta hämätään myös sillä, että jotkin tavallisen näköiset kirjaimet äännetäänkin aivan eri tavoin. Tarkkana pitää siis olla etenkin y-, н-, р-, в- ja х- kirjainten kanssa.

Historiaa

Kyrillisen aakkoston kehittäjiksi väitetään Thessalonikissa syntyneitä veljeksiä Konstantinosta ja Metodiodista. He olivat kreikkalaisia, mutta oppivat puhumaan myös slaavien kieltä nuoruusvuosinaan. Veljeksistä tuli myöhemmin oppineita kirkonmiehiä ja he päätyivät komennukselle Moraviaan kääntämään pyhiä kirjoituksia slaavien omalle kielelle. Moravia oli jo aikaisemmin pakotettu roomalaiskatolisen kirkon alle, mutta maan kuningas pelkäsi läntisen kirkon liian vahvaa otetta. Niinpä hän kutsui Bysantista idän kirkon oppineita kristillistämään kansaansa heidän omalla kielellään toivoen näin germaanien vallan maassaan vähenevän.

Kääntääkseen kirjoituksia slaavien kielelle veljeksien täytyi ensin kehittää uusi aakkosto, sillä slaavikieliset elivät tuolloin vain puhuttuina. Nykyinen kyrillinen aakkosto ei todennäköisesti pohjautu Konstantinoksen ja Metodiodin vaan heidän seuraajiensa kehittämään aakkostoon, mutta kunnia ensimmäisestä slaavilaisesta kirjaimistosta kuuluu kuitenkin veljeksille. Aakkosto on nimetty Konstantinoksen, joka pyhimyksenä sai nimen Kyrillos, mukaan.

Ääntäminen

Venäjän opiskelun alussa hirvittää lähinnä erilaisten s-kirjainten määrä. Todellisuudessa seitsemän ässää supistuvat pienemmäksi määräksi ääniteitä kun ts-yhdistelmät erotellaan. Hankalimpia suomalaiselle ovat soinnittomien ja soinnillisten ässien yhdistäminen samaan sanaan. Pehmeä ”и” äännetään kuten suhuässä, mutta kieli pidetään j-asennossa. Vokaaleista vieras on taka-i, joka on suomalaisten i:n ja y:n välimuoto ja nimensä mukaan se muodostuu suun takaosassa.

Tekstaus	Kauno	Vokaalin lausuminen	
		Painollisena	Painottomana
А а	А а	a - apina	sama
Е е	Е е	(j)e - Jevgeni	(j)i - Jivropa
Ё ё	Ё ё	(j)o - joo joo	ei ole
И и	И и	i - idiootti	sama
О о	О о	o - omena	a - piva
У у	У у	u - uni	sama
Ы ы	Ы ы	taka-i *	sama
Э э	Э э	e - emmental	sama
Ю ю	Ю ю	(j)u - juures	sama
Я я	Я я	(j)a - jamit	(j)i - jippii

* suomen i:n ja y:n välimuoto

Ääntyvien kirjainten lisäksi venäjässä käytetään pehmyt- ja kovamerkkejä ilmaisemaan milloin konsonantit on liudennettava erityisen pehmeiksi ja milloin taas töksäytettävä kovemmin. Pääsääntöisesti konsonantit kuten n, l ja m ääntyvät pehmeämmin kuin suomessa myös ilman pehmytmerkkiä.

Sanojen ääntämiseen vaikuttaa paljon sanan painon vaihtelu. Sanan painollinen tavu lausutaan pidempänä kuin muut ja jotkin kirjaimet ääntyvät painollisina eri tavoin kuin painottomina. Е ja я lausutaankin painottomina i-voittoisena. Myös kirjaimen paikka sanassa vaikuttaa ääntämiseen. Suluissa oleva ”j” vokaalitalukossa kirjainten е, ё, ю ja я kohdalla ääntyy vain sanan alussa ja vokaalin sekä kovan ja pehmeän merkin jälkeen.

Oheisten taulukoiden avulla voi tutkiskella kuinka kirjaimet äännetään painollisina ja painottomina. Näihin sääntöihin on tietysti lukuisia poikkeuksia, jotka oppii hallitsemaan vaan opiskelemalla. Esimerkkinä ого- ja егo-yhdistelmät joissa г lausutaan kuten suomen v. Sama kirjain aiheuttaa toisinaan hämmennystä ääntymällä h:na. (Esim. легко)

Oppi- ja sanakirjoissa sanan painotuskohta merkitään tavun yläpuolelle aksenttimerkillä. Venäläiset eivät merkkejä tietenkään käytä, joten painon paikka on aluksi arvailun varassa. Alkuun pääsemiseksi alla olevassa laatikossa on loruja, joihin painot on merkitty. Suomentaminen jätetään kotitehtäväksi.

<i>Teks-taus</i>	<i>Kauno</i>	<i>Konsonantin lausuminen</i>
Б б	<i>Б б</i>	<i>b - baari</i>
В в	<i>В в</i>	<i>v - vissy</i>
Г г	<i>Г г</i>	<i>g - gamma</i>
Д д	<i>Д д</i>	<i>d - deeveedee</i>
Ж ж	<i>Ж ж</i>	<i>ž - Jean</i>
З з	<i>З з</i>	<i>z - zepra (engl.)</i>
Й й	<i>Й й</i>	<i>j - Jaakko</i>
К к	<i>К к</i>	<i>k - kalja</i>
Л л	<i>Л л</i>	<i>l - limu</i>
М м	<i>М м</i>	<i>m - Matti</i>
Н н	<i>Н н</i>	<i>n - napa</i>
П п	<i>П п</i>	<i>p - pulina</i>
Р р	<i>Р р</i>	<i>r - rappio</i>
С с	<i>С с</i>	<i>s - soppa</i>
Т т	<i>Т т</i>	<i>t - tanssi</i>
Ф ф	<i>Ф ф</i>	<i>f - faarao</i>
Х х	<i>Х х</i>	<i>h - hevonen</i>
Ц ц	<i>Ц ц</i>	<i>ts - Zappa</i>
Ч ч	<i>Ч ч</i>	<i>tš - champion (engl.)</i>
Ш ш	<i>Ш ш</i>	<i>š - shampoo</i>
Щ щ	<i>Щ щ</i>	<i>borsss*</i>
Ъ ъ	<i>Ъ ъ</i>	<i>kova merkki</i>
Ь ь	<i>Ь ь</i>	<i>pehmeä merkki</i>
<i>* pitkä, pehmeä suhuässä</i>		

Шла Сáша по шоссé и сосáла сýшку.

Éхал Грэка чéрез réку, видит Грэка в réке рак.
Сунýл Грэка рýку в réку, рак за рýку Грэка цап.

Карл у Клáры укрáл корáллы, Клáра у Кáрла укрáла кларнét.

Tunnetteko TEKin?

Tekniikan Akateemisten Liitto TEK on diplomi-insinöörin ja arkkitehtien sekä vastaavan koulutuksen saaneiden palvelujärjestö. TEK auttaa jäseniään työelämään liittyvissä kysymyksissä - jo opiskeluaikana.

Ilmainen opiskelijajäsenyys antaa sinulle muun muassa seuraavia etuja:

- Alan suurin sanomalehti (Tekniikka&Talous)*
- Työsuhdelakimiehen palvelut
- Työharjoittelupaikka ja palkkaneuvontaa
- Työnhakuneuvontaa
- Vastuu- ja oikeusturvavakuutus työsuhteissa
- TEKin oppaita ja julkaisuja

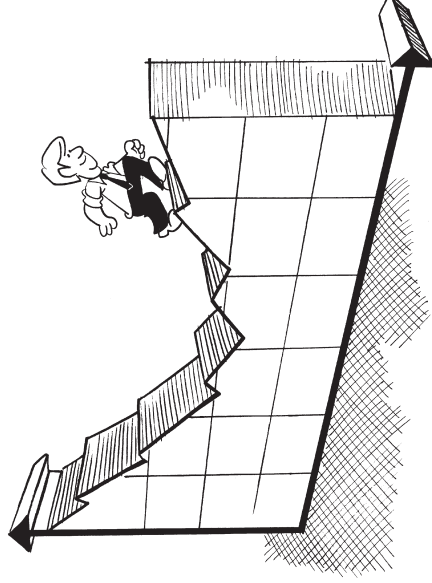
Lisäksi TEK ajaa jäsentensä etua ja hyvinvointia työmarkkinoilla sekä auttaa jäseniä puolustamaan oikeuksiaan työsopimus-, lomautus- ja irtisanomistilanteissa.

Lisätietoa saat:

- 1) TEKin verkkosivuilta <http://www.tek.fi/>
- 2) Kiltasi TEK-yhdyshenkilöltä
- 3) TEKin Otamiehen korkeakouluyhdyshenkilöltä:
Antti Castrén
antti.castrén@tek.fi tai 040 775 1461



TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK



*Tekniikka&Talous -lehden tilaus täytyy uusua vuosittain syksyllä.

Uusininen tai ensitilaaminen onnistuu TEKin verkkosivujen kautta täyttämällä kesäharjoittelukyselyn. Näin saamme arvokasta tutkimustietoa palkkaosuistusten määrittämiseen ja palvelujen kehittämiseen.

Muista liittyä osoitteessa: www.tek.fi